

ПРОБЛЕМА ВЗАЄМВІДНОШЕННЯ СВІДОМОГО І НЕСВІДОМОГО У ВЧЕННІ З. ФРОЙДА THE PROBLEM OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE CONSCIOUS AND THE UNCONSCIOUS IN THE TEACHINGS OF S. FREUD

Рубан Н. С.

Науковий керівник: канд. філос. наук., доц. Дубініна В. О.

Ruban N. S.

Scientific adviser: assoc. prof. Dubinina V. O., PhD

Українська медична стоматологічна академія

м. Полтава, Україна

Кафедра філософії та суспільних наук

Актуальність. Проблема співвідношення свідомого і несвідомого у наш час є дуже актуальною, тому що багато психологів, філософів, митців та письменників вважають вчення Фрейда проривом в сучасному світі психоаналітики та свідомого взагалі. Він створив цікаву і зрозумілу для всіх теорію, а також запропонував метод, як цю теорію використовувати. Таким чином, його вчення стало доступним всім, а не лише вузькому колу медиків чи інших вчених.

Мета роботи. проаналізувати проблеми вчення Фрейда про взаємовідношення свідомого та несвідомого. Фрейд в своєму дитинстві мав "непереборну потребу розібратися в загадках навколишнього світу і по можливості зробити що-небудь для їх рішення" [3, с. 58]. Якщо ми будемо дивитися з топографічної сторони, то в психіці виділяють три області- свідомість, допізнавання і несвідоме.

Матеріали та методи. Бичко І. Ф., Філософія. Курс лекцій: Навчальний посібник. Київ-1993, Заїченко Г. А., Філософія. Київ-1995, Фролов І. Т., Араб Оглы Э. А., Введение в философию. Москва-1989.

Результати. Несвідоме виражає ту частину психіки, де зосереджені всі наші несвідомі бажання. Несвідоме, як говорив в свій час Фрейд: "кип'ячий казан інстинктів" [1, с. 157]. Взагалі це сукупність психічних процесів, операцій і станів, які не виражаються в свідомості людини. Свідоме в свою чергу є так званим «вікном» до навколишнього середовища, та людей які оточують суб'єкт, в той час коли несвідоме загороджене допізнаванням. Допізнавання - це розумне «Я-людина, пам'ять, мислення». Область свідомості Фрейд зв'язував в основному зі сприйняттям навколишнього середовища. А динамічним джерелом несвідомого, є прагнення до розряду у вигляді будь-якої дії. Це можливо лише через допізнавання, яке здійснює, скажемо, «цензуру» бажань несвідомого. Дещо пізніше Фрейд зауважив, що вся психічна діяльність несвідомого підпорядковується бажання задоволення, в той час як вся психічна діяльність допізнаваного підкоряється принципу реальності. Взагалі першими хто використав на собі вчення З. Фрейда були сюрреалісти

Висновки. на мою думку, проаналізувавши вчення З. Фрейда, теорія про взаємозв'язок свідомого з не свідомим є невід'ємною частиною в розвитку психоаналітики та медицини взагалі. Його згадують поруч з такими людьми як Дарвін, Ніцше та Максом об'єднуючи їх в одні хронологічні рамки, і непересічним впливом на розвиток світової культури. Несвідоме є закритими дверьми у глибокі потойбіччя нашого розуму, які прикриті як допізнаванням так і нашою свідомістю, тому «несвідоме» інколи нам може знадобитися більше за нашу свідомість, бо за цим ми зможемо відкрити щось нове в собі, чого не могли зробити до цього.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ХРОНОМЕДИЦИНИ SOME ASPECTS OF CHROMOMEDICINE

Тимошенко О. П.

Науковий керівник: к. філос. н., доц. Ю. П. Ющенко

Tymoshenko O. P.

Scientific adviser: assoc. prof. Yushchenko Yu. P., PhD

Українська медична стоматологічна академія

м. Полтава, Україна

Кафедра філософії та суспільних наук

Актуальність. Хрономедицина розуміє людину як динамічну систему, яка має широку часову структуру і відому просторову структуру. У нас є «форма часу», оскільки ми маємо фізичне тіло. Порушення часових структур пов'язані з виникненням захворювань, а терміни чи інтервали терапевтичних втручань, у свою чергу, можуть мати вирішальне значення для результативної терапії.

Мета роботи. Обґрунтувати деякі аспекти хрономедицини

Матеріали та методи. У процесі дослідження були використані аналіз, синтез, порівняння, систематизація, узагальнення теоретичних знань, а також міждисциплінарний, структурно-функціональний, ретроспективний та корпоративний методи

Результати. У 2017 році Нобелівську премію з фізіології і медицини отримали вчені зі США - Джеффри Холл, Майкл Росбаш та Майкл Янг, які дослідили молекулярні механізми, що контролюють добові біоритми людей, тварин і рослин. Вчені виділили та дослідили ген, який контролює біологічні ритми, і довели, що існує тісний зв'язок між добовим ритмом організму та здоров'ям людини.

Хрономедицина як дослідницька галузь має свою історію і досить пов'язана з хронобіологією. Як відомо, ще близько 1745 року відомий шведський природознавець — ботанік, зоолог і лікар Карл фон Лінней описав так званий квітниковий годинник.

Питання впливу щоденного циклу на сон, реакції нашого мозку на музичні ритми і часові виміри у квантово-механічних процесах, вплив хронотипу на чутливість до ліків чи фізіотерапії, покращення адаптивних можливостей організму з урахуванням часового фактору не одне десятиліття є об'єктом уваги зарубіжних і вітчизняних вчених.

У людському організмі нараховується понад 900 фізіологічних функцій клітин органів і систем, яким притаманна добова ритмічність.

Як відомо, порушення циркадної системи можуть впливати на перебіг захворювання. У пацієнтів, які мають високий артеріальний тиск чи страждають на серцево-судинні захворювання інфаркт міокарда, аритмія чи